

Karin Sjöberg
Verksjurist
Avdelningen för analys
010-168 05 92

2018-01-09

Dnr 17EV15865

Er ref/Dnr
Ju2017/09045/L4

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
Enheten för lagstiftning om allmän ordning och
säkerhet och samhällets krisberedskap

103 33 Stockholm

Remiss av promemorian **Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar**

Elsäkerhetsverket har tagit del av rubricerad remiss önskar lämna följande synpunkter.

Fördelningen av marknadskontrollansvaret

Elsäkerhetsverkets marknadskontrollansvar enligt förslaget

Elsäkerhetsverket avstyrker det förslag som finns angående Elsäkerhetsverkets marknadskontrollmandat i 4 § förordningsförslaget.

Som framgår av avsnitt 3.4 i promemorian kan gasanordningar omfattas av såväl direktiv 2014/35/EU (LVD), 2014/30/EU (EMC) och 2014/53/EU (RED). Detta framgår även av den guide för tillämpning av LVD-direktivet som Kommissionen tagit fram¹. Elsäkerhetsverket utövar således redan idag marknadskontroll över dessa produkter, med stöd av de mandat som myndigheten har tilldelats under de olika regelverken².

De risker som EU:s förordning om gasanordningar reglerar beträffande faror av elektricitet och elektromagnetiskt ursprung är enbart *gasrelaterade risker* som orsakats av faror av elektriskt eller elektromagnetiskt ursprung (se bilaga 1 punkt 3.1.7 och 3.1.8 i förordningen). Detta innebär att det enbart rör sig om risker som är kopplat till exempelvis antändning av gas med anledning av ett elektriskt eller elektromagnetiskt fel. De risker som omfattas av direktiven LVD och EMC omfattas redan av Elsäkerhetsverkets marknadskontroll.

¹ Se kommentarer till § 72 i LOW VOLTAGE DIRECTIVE 2014/35/EU GUIDELINES, november 2016. Denna guide tillhör det gamla LVD-direktivet men i denna fråga finns ingen skillnad i regleringen.

² Se 39 § elsäkerhetsförordningen (2017:218), 9 § radioutrustningsförordning (2016:394) och 12 § förordning (2016:363) om elektromagnetisk kompatibilitet.

Frågan är då om även de gasrelaterade risker som orsakas av el och som omfattas av EU:s förordning om gasanordningar också ska omfattas av Elsäkerhetsverkets marknadskontroll.

Allmänt om fördelning av marknadskontrollansvar

I avsnitt 5.6.1 framförs att ”organisationen av marknadskontrollen i Sverige bygger på att ansvaret för marknadskontroll är fördelat mellan sektorsansvariga myndigheter”. Elsäkerhetsverket delar inte denna bedömning fullt ut. När det kommer till implementering av direktiv har ansvaret för implementering och utövande av marknadskontroll fördelats på olika sätt. I vissa fall har en sektoriell fördelning av marknadskontroll valts (utefter respektive myndighets ansvar) och i andra fall har en myndighet ansvaret för hela implementeringen.

I detta fall föreslås en sektoriell implementering, där olika myndigheter ansvarar för marknadskontroll inom ”sitt” område. När det gäller de produkter som omfattas av EU-förordningen utövar Elsäkerhetsverket marknadskontroll avseende dessa enligt LVD och EMC.

Den risk som är hänförlig till Elsäkerhetsverkets område och som enligt förslaget motiverar en uppdelning av marknadskontrollansvaret enligt förordningen, är risker som till exempelvis antändning av gas med anledning av ett elektriskt eller elektromagnetiskt fel. Dessa är risker som definitivt omfattas av Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps (MSB) kompetensområde.

I det här fallet bedömer Elsäkerhetsverket att det uppstår effektivitetsförluster vid en uppdelning av marknadskontrollansvaret som inte motiveras av någon nytta. Det vore en bättre lösning att ge en myndighet (MSB) ansvaret för marknadskontroll av gasapparater. Argumenten för detta är i huvudsak följande.

- För att samverkan ska vara effektiv krävs en viss volym av marknadskontroll.
- I detta fall rör det sig om en specifik och begränsad mängd av produkter, där inte alla apparater har elektriska egenskaper.
- Om det är oklart vilken myndighet som ansvarar för att bevaka marknaden i stort och exempelvis begära in EU-försäkran finns en risk att resurser måste läggas på samverkan istället för marknadskontroll.
- Om det är oklart vilken myndighet som ansvarar för att delta i arbetsgrupper och kommittéer på europainivå finns en risk att Sverige inte bevakar frågan i samma utsträckning.

Slutsats – Elsäkerhetsverket bör inte tilldelas marknadskontrolluppgifter

Elsäkerhetsverket anser att MSB är den myndighet som har kompetens inom detta område, inte Elsäkerhetsverket. Det skulle också medföra en mer effektiv marknadskontroll om marknadskontrollmandatet i denna del centreras till MSB.

Vite, 5 § lagförslaget

Enligt förslaget ska ett föreläggande eller förbud som regel förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövligt.

Det finns många situationer där vite inte behöver användas, exempelvis när dokumentation ska krävas in som en första åtgärd. Att göra det mer eller mindre obligatoriskt att förena beslut med vite medför en ökad administration för myndigheterna då dessa beslut måste delges, vilket annars inte är fallet.

Elsäkerhetsverket anser att myndigheterna bör kunna bedöma i vilka fall beslut ska förenas med vite och att bestämmelsen därför bör ändas så att det framgår att myndigheten ”får” förena beslut om föreläggande eller förbud med vite, alternativt att ”särskilda skäl” tas bort.

Sanktionsavgifter, 9 § andra stycket lagförslaget

Enligt förslaget ska sanktionsavgift inte få åläggas någon för en överträdelse av ett förbud eller en underlåtelse att följa ett föreläggande som har förenats med vite.

Elsäkerhetsverket förslår att skrivningen ändras, så att det istället framgår att en sanktionsavgift i dessa fall inte får åläggas någon i de fall ett utdömande av vite

skett, alternativt att en ansökan om utdömmande av vite har gjorts. Det bör först vara då som en risk för dubbelbestraffning uppstår.

I detta ärende har generaldirektören Elisabet Falemo beslutat. Deltagande i den slutliga handläggningen har varit avdelningschef Kim Reenaas och verksjurist Karin Sjöberg, den sistnämnde föredragande.

Elisabet Falemo